

Muzej grada Zagreba, 16. lipnja - 11. rujna
Ruža Cvjetičanin - operetni dragulj

Kako je živjela posljednja prava glazbena ruža

piše Patricia Kiš

The Rose Flower of Yugoslavia - u prijevodu je ime Ruže Cvjetičanin, šarmantne pjevačice koju često možemo čuti iz Zagreba" stajalo je na naslovnici tada vrlo istaknutog BBC-jeva časopisa World-Radio, The BBC Foreign Programme Journal, na Badnjak, 24. prosinca 1937. Reporter koji je snimio tu fotografiju poslao je Ruži Cvjetičanin primjerak novina. I novine i fotografija našli su se u ostavštini znamenite pjevačice koju je donirala Muzeju grada Zagreba i bit će na izložbi koja se u ovoj instituciji priprema o njoj za 16. lipnja. Izložbu priprema Marina Perica-Krapljanov, koju smo imali prilike upoznati prilikom izložbi o povijesti ljekarništva, primjerice, a čija je službena titula vrlo zanimljiva: voditeljica Kazališne zbirke, Zbirke ostavštine glazbenih legendi i Zbirke zagrebačke svakodnevnice u Muzeju grada Zagreba.

Kustosica Perica-Krapljanov obradila je i odabrala djela iz donacije Marine Würth Klepač, čija je majka bila Ruža, a otac Rudolf Klepač, fagotist, profesor i dirigent (i opus ovog velikog fagotista također je bio obrađen), a donacija koju je primila Maja Šojat Bikić iz MGŽ-a potaknuta je izložbom "Mister Morgen - Ivo Robić" iz ove institucije. Ruža Cvjetičanin umrla je u veljači 2002. godine. O njoj su pisale mnoge novine, no, zanimljivo, prve je pohvale nakon debija u predstavi "Grof Luksemburg" dobila upravo u Jutarnjem listu (kritičar je pisao kako je riječ o sili koja će privući ljude u kazalište), a posljednji je intervju u životu, 2001. godine, dala također upravo Jutarnjem. Počela je pisati i memoare, ali ih, nažalost, nije dovršila, no rukopisi tih memoara također će se moći pogledati na izložbi, a započinje ih na sljedeći način: "Znala sam gledati pojedine predstave po 30 puta, tako da sam znala svaku ulogu

Počela je pisati i memoare, ali ih, nažalost, nije dovršila, no rukopisi tih memoara također će se moći pogledati na izložbi. Započinje ih riječima: "Znala sam gledati pojedine predstave po 30 puta, tako da sam znala svaku ulogu napamet"

TONKA
 ZAGREB

Na izložbi će se moći pogledati i odjeća koju je Ruža nosila, primjerice koktel-haljina iz zagrebačkog salona Renata, scenski nakit, takozvane autogram karte, koje su se snimale kod Foto Tonke te potom dijelile...

napamet. Životni san mi je bio da se mogu naći na daskama koje znače život. No bila je velika prepreka preda mnom. Moj otac koji je bio prilično konzervativan i kao visoki financijski stručnjak nikako se nije mogao pomiriti s mišlju da ja izaberem taj poziv. No sudbina mi je bila sklona". Počela je učiti pjevanje, besplatno, kod profesora koji su vjerovali u njezinu nadarenost: "Nakon nekoliko mjeseci sam se slučajno našla u društvu gdje je bio tenor Gustav Remec koji je također s nogometnog stadiona prešao na pozornicu (naime, Remec je bio prvo uspješan nogometaš, a zatim jednako uspješan tenor i velika zvijezda, op.a.). Publika koja ga je bila navikla gledati kao izvrsnog nogometaša, a koja inače nije bila vična dolaziti u kazalište, kad su na blagajni kupovali karte uvijek su tražili 'istočno stajanje', tako je bar kružila krilatice".

Prepoznali su je ubrzo nakon tog susreta. Bila je među prvim pjevačicama koje su gostovale u inozemstvu poslije Drugoga svjetskog rata. Trijumfirala je s Rosalindom u "Šišmišu" u Grazu, s Fedorom u "Cirkuskoj princezi" u Lübecku i "Groficom Maricom" u Linzu. Tadašnja ju je publika možda najbolje zapamtila kao Malu Floramye pri obnovi Tijardovićeve operete 1948. u HNK, a sam skladatelj inzistirao je da tiskano izdanje njegovih nota na naslovnici ima upravo Ružinu fotografiju iz naslovne uloge. Bila je izuzetno lijepa, pa se kasnije sjećala kako se na dan njezina vjenčanja za znamenitog fagotista, 8. travnja 1945., na Cvjetnom trgu okupilo par tisuća ljudi, a neki od okupljeni su joj bacali cvijeće i vikali joj da se predomisli. Njezine su se fotografije prodavale u trafikama, zajedno s onima filmskih zvijezda, a nakon pojedinih izvedbi obožavatelji su čekali da ih potpiše.

Zbirka koja nosi ime proslavljene dive ima 476 predmeta, među kojima su fotografije, ponajviše njezinih uloga u zagrebačkom HNK i Komediji, života u mladosti te s obitelji,

Zbirka koja nosi ime proslavljene dive ima 476 predmeta, među kojima su fotografije, ponajviše njezinih uloga u zagrebačkom HNK i Komediji, života u mladosti te s obitelji, kazališni i koncertni plakati, časopisi, note, dokumenti vremena, ali i odjeća

suprugom i djecom Marinom i Željkom, kazališni i koncertni plakati, časopisi, note, dokumenti vremena, ali i odjeća, primjerice koktel-haljina iz zagrebačkog salona Renata, scenski nakit, takozvane autogram karte, koje su se snimale kod Foto Tonke te potom dijelile...

Pjevala je na hrvatskom, njemačkom, engleskom. U operama, operetama i dramama Ruža Cvjetičanin nastupila je u osamdeset uloga, posebno u zlatno doba operete tridesetih godina prošlog stoljeća u Zagrebu, kada se priređivalo četiri do čak osam premijera u godini te su se igrale po dvije predstave nedjeljom i blagdanom, najčešće u zgradi Streljane na Tuškancu.

Bijenale ilustracije,
Galerija Klovićevi dvori,
8. lipnja - 31. srpnja

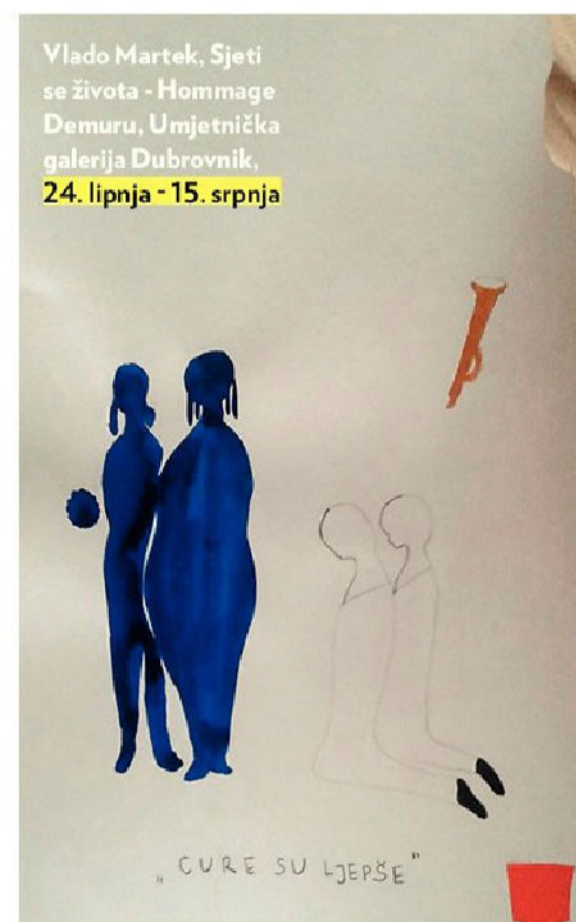
Izložba najboljih hrvatskih i ruskih ilustracija

Sergej Aleksandrovič Alimov, rođen u Moskvi 1938. godine, koji je na Univerzitetu kinematografije doktorirao na animiranom filmu "Povijest zločina", jedan je od ilustratora i animatora čiji se radovi najčešće dijele po društvenim mrežama. Razlog su fantastični crno-bijeli crteži na temu "Majstor i Margarita" Mihaila Bulgakova, započeti sredinom sedamdesetih kako bi od njih nastao animirani film.

No, obio ga je Nacionalni komitet za kinematografiju. Alimov je jedan od izlagača na nadolazećem Bijenalu ilustracije u Klovićevim dvorima, čiji su gosti upravo Rusi. Tema je prožimanje ilustracije i animacije, a među hrvatskim autorima koji će izlagati su Zdenko Bašić, Manuel Šumberac, Tomislav Torjanac, Ivana Armanini, Ivana Guljašević, Manuela Vladić Maštruko, Marija Vuletić...

U čast velikom umjetniku i prijatelju Borisu Demuru

Mapa "Sjeti se života - Hommage Demuru", iz koje će listovi biti izloženi u Dubrovniku, posveta su Vlade Marteka njegovu prem inulom prijatelju i kolegi umjetniku Borisu Demuru. Rođeni su iste, 1951. godine, zajedno su bili u Grupi šestorice, koja je obilježila umjetničku konceptualnu scenu sedamdesetih, i kasnije su često surađivali. Mapu su izdali Akademija likovnih umjetnosti i Nacionalna i sveučilišna knjižnica, a evo kako se u popratnom tekstu Martek prisjeća njihove povezanosti: "Dva životna mandata u blizini odigrana, ponekad pomiješana na svojim granicama. Recimo, pretežno zlatne mame i pretežno crni očevi, predovoljno za nesklad tuge, bunara sveg kasnijeg djelovanja. Sretne bijahu zajedničke teme, poput idealiziranja cura /ono nakon susreta u Augustovom hramu, platonskih Lili i Vesne/. Onda tema smijeha koja nas je obilježila za trajanja djetinjstva i dugo nakon njega..."

Vlado Martek, Sjeti se života - Hommage Demuru, Umjetnička galerija Dubrovnik, 24. lipnja - 15. srpnja